

МОЛОДІЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XII

№ 143 (1467).

ЧЕТВЕР

2

ГРУДНЯ

1971 р.

Ціна 2 коп.

ПЛАН — ДОСТРОКОВО!

Змагаючись за дострокове виконання плану першого року п'ятирічки, колективи промислових підприємств республіки достроково, 28 листопада, завершили виконання плану одинадцяти місяців по обсягу реалізації продукції і виробництва більшості найважливіших видів виробів.

(РАТАУ).

ДРУЖНЯ ЗУСТРІЧ

30 листопада в Москві відбулась дружня зустріч партійних і державних діячів Радянського Союзу і Народної Республіки Болгарії, в якій взяли участь:

З радянської сторони — Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв, член Політбюро ЦК КПРС Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний, член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін;

з болгарської сторони — Перший секретар ЦК БКП, Голова Державної Ради НРБ Т. Живков і член Політбюро ЦК БКП, Голова Ради Міністрів НРБ С. Тодоров.

Учасники зустрічі інформували один одного про виконання рішень XXIV з'їзду КПРС і X з'їзду БКП. Було з задоволенням відзначено, що успішно триває розвиток всебічного співробітництва між Радянським Союзом і Народною Республікою Болгарією. Все більш активними і плідними стають зв'язки по партійній і державній ліній, постійно міцніють узи братерства і дружби між радянським і болгарським народами.

Особливу увагу сторони приділили необхідності ще більшого поглиблення еко-

номічних і науково-технічних зв'язків Радянського Союзу і Болгарії.

Учасники зустрічі розглянули також актуальні міжнародні питання. Вони підкреслили, що здійснення зовнішньополітичної програми, висунутої XXIV з'їздом КПРС і підтриманої братніми комуністичними і робітничими партіями, сприяє зміцненню міжнародних позицій соціалізму, всіх антиімперіалістичних сил, справляє серйозний вплив на зміну міжнародної обстановки на користь миру та безпеки народів. Учасники зустрічі висловили тверду рішучість всіляко зміцнювати єдність соціалістичних держав, розвивати дружбу і співробітництво між ними, добиватися згуртування рядів міжнародного комуністичного і робітничого руху, всіх антиімперіалістичних сил у боротьбі за демократію і соціалізм.

Зустріч радянських і болгарських партійних і державних діячів підтвердила цілковите взаєморозуміння в усіх питаннях і пройшла в дусі братерської дружби і сердечності.

(ТАРС).

Учні Кіровоградської середньої школи № 3 — часті гості на заводі «Червона зірка». Багато робітників заводу стали їхніми хорошими друзями. Тісні шефські зв'язки з школою підтримує і вокальний-виробничий, слюсар механоскладального цеху № 1 Віктор Анолішнов. Всіма шкільними новинами діляться піонери зі своїми вокалами. А коли на завод приходять підшефні, Віктор цікаво і захоплююче розповідає про свій цех, товаришів, свою робітничу професію.

На фото: В. Анолішнов з школярами біля цехової Досвідч. пошани. Фото В. ГОНЧАР.

ЗАВОД «Червона зірка» дає до 40 процентів усієї посівної техніки, що випускається в країні. Сума лиш натакає на свої складники, точно не визначаючи їх, нічого не кажучи про знаки. Та визирний плюс в результаті робить чисте усьому колективу і його молодій частині — комсомольцям.

Кожний шостий із членів ВЛКСМ гордо носить здобуте в труді звання ударника комуністичної праці, с візцем носія робітничих традицій, уособлення прекрасних і вражаючих рис господаря-творця. Новим змістом наповнилися робочі будні молодих червонозорівців на початку дев'ятої п'ятирічки. Підвищення активності, осмислення особистої участі у вирішенні народногосподарських завдань, посилені інтереси до економічних підсумків виробництва — янські, якими характеризується нинішній комсомолец, 2300 заводчан єдиною коліною крокували на першому етапі Всесоюзного Ленінського заліку. «Виконуючи рішення XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, зобов'язуюсь в 1971 році виконувати план на 180—190 процентів, домогтися росту продуктивності праці до восьми процентів, заощадити 3,5 тонн металу...» Під цим зобов'язанням різальника металу метизного цеху Василя Ільницького можуть поставити свої підписи сотні комсомольців, не один уже сьогодні — з поміткою «виконано».

Бригадир комсомольської молодіжної бригади формувальників ливарного цеху ковкого чавуну, делегат XXIV з'їзду КПРС Віталій Гетьманець дав слово подолати п'ятирічку за три з половиною роки. Він — не одинока фігура, бо за ним і врівень з ним — бригади Валерія Сінчука, Василя Зервнюка. На мільйон карбованців продукції пообіцяли виробити молоді робітники ливарного цеху сірого чавуну, а це набагато більше попередніх розрахунків.

З тріумфом наближається до закінчення першого року дев'ятої п'ятирічки молодіжна бригада різальників метизного цеху на чолі з Олександром Завіною. Її десять ударних днів на честь річниці Ленінського комсомолу продемонстрували, як високо сягають можливості робітника. Середньоденний виробіток становив 250 процентів норми — рекордний результат.

Протягом 10 місяців 112 комсомольців вперлися із річним завданням. Чітка дисципліна, взаємодопомога, економія хвилин силали їм економію тижнів і місяців. У Коріння успіху можемо простежити у бригаді верстатниці Надії Щербань 18 чоловік, весь склад, освоїли суміжні професії, а це дало змогу звільнювати простоту у випадку поломки якогось механізму чи відсутності матеріалів.

Більш продумане, чіткіше організоване соціалістичне змагання, набуваючи дедалі кращої гласності, захоплює все більше

число молоді. Комітет комсомолу ефективніше застосовує засоби морального і матеріального заохочення, дбає про підвищення кваліфікації молодих робітників. Поеднуючи цілі виробничі з виховними, він формує у кожного комуністичне ставлення до праці, зароджує ту особисту зацікавленість у досягненні колективу, без якої неможливе просування вперед.

КОМСОМОЛЬСЬКА організація «Червоної зірки» налічує близько 2 тисяч

початку адміністрація заводу змушена відчислювати їх за систематичні прогули.

Та і інші причини, які створюють підприємству славу не вельми дбайливого і гостинного господаря. Погано зустрічають на заводі молоді, погано піклуються, щоб надати юнакам і дівчатам роботу за спеціальністю. Адже, коли кваліфікованому робітникові, який мріяв про роботу на верстаті, доручають всього-навсього управляти ліфтом, то недовго затримається випускник на заводі. Але й ті, кому «пощастило», нерідко заздять ліфтерам. Річ у тім, що майстри

адміністративними заходами часто досягається протилежного ефекту.

З УСЬОГО видно, заводський комітет недооцінює ролі молодіжних колективів. Їх на заводі близько 30 бригад і 8 екіпажів. Ніби переконали цифра. Та лише приблизно шоста частина загального числа комсомольців входить до складу отих тридцяти бригад і екіпажів, в основному люди перевірені, свідомі. Якраз такі, котрим під силу виховна діяльність.

Звичайно, не заслуговують забуття інші форми виховання комуністичного ставлення до праці, поваги до обраної професії. Як от — посягати в робітничі, вручення іменних інструментів, зустрічі з ветеранами підприємства і передовиками виробництва, котрі практикуються комітетом комсомолу. Однак лише комплексне застосування усіх заходів допоможе юнакам і дівчатам перетворити у суспільну цінність знання і навички, набуті в процесі навчання.

Незважаючи на прикри факти, майбутнє бачиться значно кращим. Комсомольська організація дослідила причини плінності молодих надрів і зміє розв'язати всі проблеми, виключаючи й ті, які пов'язані зі значними матеріальними затратами. Споруджується гуртожиток на 450 місць для випускників профтехучилищ. Протягом п'ятирічки чотири таких гуртожитків, в яких передбачені усі побутові зручності, заселяться молодими червонозорівцями.

ОДНЕ з питань, котре нині зайняло чільне місце в діяльності комітету і бюро первинних організацій, — економічне навчання молоді. Молодь «Червоної зірки» — ініціатор економічного всеобучу. Її починання підтримане і схвалене обкомом комсомолу. Причому зафіксовано, що більшість слухачів гуртків економічного всеобучу чи тих, які в інших формах знайомляться з основами економіки, домагається кращих успіхів на робочих місцях. 800 кілограмів коллового металу заощаджено завдяки кмітливості акумуляторниці електротранспортного цеху Світлани Зайцевої. Вона, впритул підійшовши до таких питань, як собівартість продукції, джерела прибутків підприємства і робітника, подовжила строк служби акумуляторів.

Складні проблеми ставить час перед червонозорівцями. Не згортаючи обсягу виробництва, їм належить реконструювати цехи, спорудити нові. Вже наступного року передбачено значно збільшити випуск усіх видів сівалок. Колективи готуються до цього. Комсомольська організація шукає шляхів якнайраціональнішого, найефективнішого застосування молоді робочої сили.

І. БЕЗДІТНИЙ.

В РИТМІ ДНІВ І ХВИЛИН

ЗВІТНО-ВИБОРНА КОМСОМОЛЬСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ЧЕРВОНОЗОРІВЦІВ

Звітна доповідь: секретар заводського комітету комсомолу Микола СИЛАНІЧЕНКО.

Обговорення доповіді: контролер інструментального цеху, секретар первинної комсомольської організації Лілія СКОРИК; секретар партійної організації ливарного цеху ковкого чавуну В. Н. ФЕРБЕР; інженер-конструктор Станіслав ЦИБУЛЬСЬКИЙ; начальник механоскладального цеху № 3 І. М. ГОЦ; різальник ковзально-пресового цеху Геннадій БРАЙЛОВСЬКИЙ; секретар комсомольської організації механоскладального цеху № 4 Галина БОРМАН; заступник голови спортклубу «Зірка» Г. В. ШУЛЬКІН; директор заводу С. К. КУРЦЕВ; секретар парткому заводу С. С. ЛІНОВІЧЕНКО; вихователь гуртожитку Янина НІКІТЧЕНКО.

На конференції виступив перший секретар обкому ЛКСМУ Микола ГАЙДАМАКА. В роботі конференції взяли участь відповідальний організатор ЦК ЛКСМУ Б. М. ЦИБУЛІН, перший секретар міському комсомолу Юрій РУДНЄВ.

членів ВЛКСМ. Рух спостерігається значний. Поповнення прибуває, — ліпше чи гірше підготовлене за спеціальністю, але, як правило, без досвіду. Йому ще не прищепилися характерні риси робітника, поняття робітничої честі ще є абстракцією, виробничою часом лякає своїми масштабами, обстановкою, далекою від тої, до якої звикли у навчальних лабораторіях.

Поповнення — та категорія молоді, яка потребує особливо пильної уваги заводського комітету комсомолу, бюро первинних організацій, групкоморів, а також керівників господарської ланки. Численні факти свідчать, що саме такої уваги ще не вистачає.

Минулого року завод прийняв 448 випускників кіровоградських профтехучилищ № 4 і № 6. Із цього майже півтисячного загону закріпилося на виробництві 175 юнаків і дівчат. А де ж решта? Із 512 цюгорічних випускників в цехах залишилося 335. А де ж решта?

забезпечують роботою новачків в останню чергу, новачки цілі зміни нудяться. Починають негативно діяти моральні і матеріальні фактори: складається враження, що уноранним випускникам не довіряють, до того ж і зарібку нема.

Спроби комітету комсомолу змінити ставлення до недавніх учнів профтехучилищ носили переважно поодинокі, випадковий характер. Декому допомогли, декого й відстали. Та коли вдатися до узагальнень, то випускники перебувають у залежності від майстрів, часом упередженні, а тому несправедливих в оцінці здібностей і можливостей початкуючих робітників.

На наш погляд, лише включення учнів профтехучилищ у комсомольсько-молодіжні колективи радикально змінить становище. Колектив, по-перше, зміє сприяти позитивний вплив на поведінку молодих. Коли за прогул спитано товаришів, коли прямо скажуть: ти недостойний нашої дружби, юнак-порушник задумується. Адже відомо, що у 16—18-літньому віці надто суворими

ВІД БЕРЕГІВ ЗАМРІЯНОЇ ВИСІ

На малюнку: групомерс молодіжної ферми колгоспу «Комуніст» Новомиргородського району, кавалер ордена «Знак пошани» Любов Мельниченко.

Малюнок В. ШУЛЬГИ. Туш, перо.

Творчість Віктора Шулги відома нашим читачам, бо до всіх своїх «амплуа» він приєднав ще одне — художника-репортера. Його замальовки з натури, портрети передовиків виробництва час від часу з'являються на сторінках обласних газет. Тож особливо приємно говорити про Віктора Андрійовича не тільки як про художника, а як і про колегу, чий гострий зір відшукує у житті найсуттєвіше, і вносить його на широку читачку аудиторію. Тому й ілюструємо цю коротку розповідь малюнком, виконаним В. Шулгою для нашої газети.

Якщо визначити основну рису творчості Шулги, то це багатоплановість. Мається на увазі не те, що художник постійно вдається до нових пошуків, аби знайти власне бачення світу. Від мусунжових степових розливів і берегів замріяної Висі воно прийшло до нього раз і назавжди. Шулга бачить світ закоханими у

життя очима. І багатоплановість його полягає в тому, що художник віднаходить усюди здорову красу життя і праці.

Ця ми бачимо у його портретах — І. Марченка, О. Рожченка, «Дівчини в червоному», у теплому етюді «Водозав колгоспу імені Чкалова». Це бачимо у пейзажах «До весни», «Соняшники», «А у полі жито». І, звичайно, в його картинах і етюдах, присвячених невиспіваній Висі. Цілий цикл картин — «Незабаром осін», «Щедрі покоси», «Скородують», «Урожай», «Сіно», «Передзвін'я», — розповідає про багатство наших полів, чудову землю, на якій живуть і працюють славі трударі-хлібороби.

«Все життя я навався, прагну до творчості, до віднайдення у звичайному незвичайного, великого у малому», — говорить Віктор Шулга. Результати його пошуків, краще, що було створено протягом останніх шести років, підсумком експонуються у Києві в

Будинку літераторів України. Три просторих зали зайняла виставка, що складається майже з двохсот творів. Вона відкривається картиною «Смолний у дні Жовтня», ще одним твором з невичерпної Ленініани.

Сотні відгуків киян передають враження від виставки нашого земляка. Це записи поета В. Кочевського, поета і кінорежисера М. Вінграновського, історика Л. Кастильї, метробудівця М. Суценка. Ось що пише письменник І. Майстренко:

«...Автор тонко відчуває кожен подих природи, особливо ж йому вдаються ті пейзажі, де намічаються зміни, злами, драматичність або урочиста піднесеність. Віддихається в пейзажі «До весни», «Скоро зима» або «Перша зелень», і вас схвилюють, зворушать до глибини душі почуття і думки художника, переліті у фарби».

Поділяючи з Віктором Шулгою радість від успіху виставки, ми щиро бажаємо йому постійної наснаги і високих творчих злетів.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

ДІВЧАТА З «МОЛОДОСТІ»

Бадьорі, усміхнені і по-діловому зосереджені дівчата поспішають на Черемушки. Це працівниці «Молодості» — магазину № 32 для молодіжників Кіровоградського міськпромпострою.

Перший зал магазину. Тут для послуг молодіжників — виробнича галантерея і парфюмерія. Щоденна реалізація товару становила 300 — 400 карбованців. Небагато. Тану виручку спроможний давати звичайний овочевий ларьок.

Потрібні нові прогресивні форми. Запровадимо самобслужування, — звернулася янсь до дівчат групомерс Алла Коблюк.

Ми — зал — підтримали ватажню Юлію Ілляшенко і Ольгу Матвієнко.

На чергових комсомольських зборах дівчата з «Молодості» довели ефективність такої форми торгівлі, потім домоглися її втілення. Витрати на реконструкцію робочих місць окупилися сторицею.

Комсомолка не підводить, — з гордістю за дівчат доповідала завідувача «Молодості» Т. К. Шерем.

Нещодавно власними силами зробили ремонт. Перший зал не працював понад два тижні. Але нічого — при такому зав'язі комсомолки швидко подолать прогалину.

На виручку, як завжди, прийшов «секрет майстерності» — згадженість, працьовитість і згуртованість колективу. Можна працювати прилавна горіла бажанням запропонувати щось нове, раціональніше.

Якщо купувач не іде до товару, тоді товар піде до покупця, — жартома кинула член редколегії стіннівки Наталка Сосніна.

Дівчата почали щоденні виїжджати на районні ярмарки і базари. За два останні місяці комсомолки Лідія Басс, Валентина Заболотна, Наталка Сосніна та Галина Лепко побували в Первомайську, у залізничників Знамен'яні і Гірників Олександрії, у хліборобів Бобринця і Долинської. Виробничники охоче купували товари «Молодості», дякували за безкоштовну доставку.

Сидимо в робочому кабінеті Ганни Корніївни. Поруч старший продавець Юлія Ілляшенко, групомерс Алла Коблюк та Ольга Матвієнко. Дівчата розповідають про успіхи особистого і колективного змагання з сусідами (їхні суперники — молодіжний колектив магазину промислових товарів № 24, що розташований по вулиці Комарова).

Розповіді майже щохвилини порушували телефонні дзвінки.

Турбує молодіжники, — лагідно зауважила Юлія Ілляшенко.

І додала: — Окрім книги попередніх замовлень, приймемо й і по телефону.

Е. ЯРУШОК.

ХОЧ ПИСЬМЕННИКОМ СТАНЕ НЕ КОЖЕН

Літературному об'єднанню «Вісь», що працює при редакції Новомиргородської районної газети «Червона зірка», уже тринадцять років. Спершу це була літературна група, що потім стала студією, а студія переросла в літоб'єднання. Воно згуртувало зараз вісімнадцять любителів поетичного слова. Третина з них — молодь. Це Микола Мигун, Люба Мусієнко, Люба Ракицька та інші. За ці роки з «Вісі» пішло у життя близько сімдесяти юнаків і дівчат. Дехто зв'язав долю з літературною творчістю, як Юрій Коваль, частина пішла іншими стежками. Але всі несуть в серцях іскру любові до літератури, яка зайнялася під впливом «Вісі».

Колись вони палко сперечалися, читали свої перші твори в літературних студіях «Пролісок», «Промінь», що працювали в школах міста. Зараз капітанська літературна порода уже більше двох років гуртується в своїй літературній студії «Виток». А в Новомиргороді учні міських середніх шкіл та зоотехнікуму, що пробують писати, об'єдналися цього року в літературну студію при «Вісі». До неї входять 12 юнаків і дівчат. На засіданнях, які проходять спільно з літоб'єднанням, молодь вивчає основи журналістики та теорії літератури, вчиться аналізувати художні твори, пробує свої сили в прозі і поезії, разом з старшими товаришами виступає перед населенням з читанням своїх творів. Учень зоотехнікуму Анатолій Абрамов написав кілька цікавих оповідань, а десятикласниця середньої школи № 1 Таміла Пікало опублікувала в «Червоній зірці» гарну зарисовку «З чого починається Батьківщина?». Хвилюючі вірні пишуть десятикласники Валентина Запесока, Людмила Максимчук, Олександра Маслюк, Микола Пегара, Тетяна Сторчак та інші.

Можливо, вони не стануть в майбутньому видатними письменниками. Але свою долю вони хочуть назавжди пов'язати з газетою, журналом і книгою.

Микола СУХОВ,
керівник літоб'єднання «Вісь».

м. Новомиргород.

Новинки техніки

ПРЕС-АВТОМАТ

Листоштампувальний автомат виготовлено на Барнаульському заводі механічних пресів. За технічними даними він відповідає кращим світовим зразкам. Продуктивність машини, порівняно з тими, що випускалися раніше, збільшено на 60 процентів. Автомат став довговічнішим, зручнішим в експлуатації.

Новий прес — головний в групі штампувальних автоматів, конструкцію яких розробляють спеціалісти Барнаульського заводу. До серії увійдуть преси зусиллям від 16 до 100 тонн.

КОМБАЙН-МАЛЯТКО

Найменший прохідницький комбайн створено на Копейському машинобудівному заводі імені Кірова Челябін-

ської області. Він призначений для розробки малопотужних вугільних пластів, проведення підготовчих виробок.

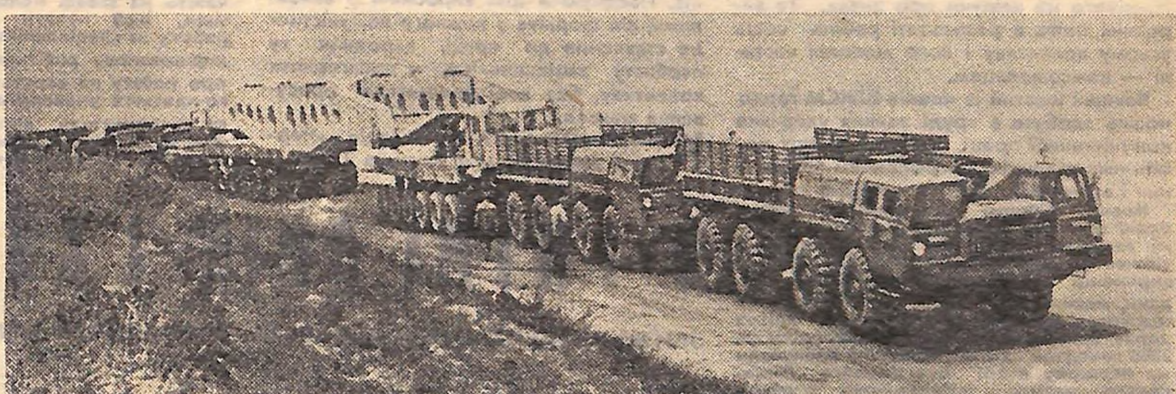
З допомогою комбайна-малютки, що пересувається на гусеницях, можна видобувати за годину до 30 тонн палива.

ЗВАРЮВАННЯ ПІД ЗЕМЛЕЮ

Сліпучі вогні електрозварювання спалахують в штрехах шахти «Новодонецька» комбінату «Красноармійськвугілля», тут, на глибині більш як 300 метрів, «зшиваються» секції бункерів для вугільної пульпи — герметичних резервуарів діаметром 3 і висотою 15 метрів.

Нову конструкцію резервуарів запропонували учні Інституту електрозварювання імені С. О. Патона АН УРСР і донецькі проєктувальники.

Операції такого масштабу під землею виконуються вперше у нашій країні.

Потужний трайлер, що може перевозити великогабаритні вантажі вагою до 300 тонн, виготовлений в Челябінську на Уралі. Він буде працювати на будівництві Нурекської ГЕС, що споруджується в Таджикистї РСР.

Незвичайний причеп пройшов випробування на будівництві каналу Іртиш — Караганда в гірських умовах на маршруті Орджонікідзебад — Нурек.

Трайлер транспортує два послідовно з'єднані тягачі «МАЗ-543» потужністю 275 кіловатт сил кожний. Безпеку спуску автопоїзда забезпечує спеціальний тяговий баланс — два навантажених баластом автомобіля марки «КРАЗ».

На знімку: автопоїзд важких машин з трайлером-гігантом на трасі Срджонікідзебад — Нурек.

Фото Р. НЕТЕЛЕВА, АПН.

Читач повідомляє

НОВОСІЛЛЯ В КАПІТАНІВЦІ

Капітанівське профтехучилище № 10 відкрилося 27 років тому у кількох напівзруйнованих приміщеннях. Сьогодні до послуг його учнів —

ціле навчальне містечко із світлими кабінетами, майстернями, спортивним залом, їдальнею. За роки минулої п'ятирічки училище підготувало 1360 кваліфікованих робітників для цукрових заводів.

Днями тут відкрився клуб, споруджений учнями. З цієї подією вихованці профтехучилища привітали представник Кіровоградського облуправління профтехосвіти В. О. Кумпан, колишній випускник, а нині секретар комітету комсомолу Капітанівського цукрокомбінату Віктор Бараненко, директор училища В. М. Ткаченко.

Кращих учнів, які відзначилися на будівництві, нагороджено похвальними грамотами. Дирекція Капітанівського цукро-

комбінату подарувала новоселам кіноапаратуру, а концертна бригада Кіровоградського обласного Будинку культури профтехосвіти — портрет В. І. Леніна і чудовий настрій.

В. ШУЛЬГА.

м. Новомиргород.

Читач дякує

ТЕПЛО ДО ЛЮДЕЙ

Приїхала я до сестри в смт. Устинівку. Та довелося не гостювати, а лягти в лікарню. Оперувала мене М. О. Назаркевич. У Михайла Олексійовича золоті руки. Операція пройшла вдало.

Та не тільки мистецтво хірурга допомогло мені

швидко одужати. Чуйність і теплота лікаря, всієї працівників хірургічного відділення створюють хороший настрій, такий необхідний хворому. Хоч я була й далеко від сім'ї, але не почувала себе самотньо.

Прошу через газету щиро подякувати цим хорошим людям з Устинівської районної лікарні.

Г. ЧЕРВ'ЯК.

смт. Устинівка.

Читач чекає відповіді

«ШАПОВІЛ РЕДАКЦІЇ»

Заняття у нас починаються о пів на дев'яту. Але не завжди ми на них встигаємо. Від половини

восьмої до восьми тролейбусів взагалі немає. В цей час на зупинці збираються всі мешканці гуртожитку. Варто попитатися одному тролейбусові, як твориться щось неймовірне. Раніш, коли до зупинки «Демо» ходив тролейбус № 1, нам було набагато зручніше.

Трапляються випадки, коли тролейбус, розвернувшись на останній зупинці, взагалі проїжджає, не зупиняючись.

Просимо допомогти нам не спізнюватися на заняття.

Студенти інституту сільськогосподарського машинобудування.

Газета адресує скаргу студентів КЕРІВНИКАМ

ТРОЛЕЙБУСНОГО ПАРКУ І СПІДІВАЄТЬСЯ, ЩО БУДЕ ВЖИТО ВСІХ ЗАХОДІВ ДЛЯ ЗАДОВОЛЕННЯ ПОТРЕБ ПАСАЖИРІВ.

Відповідає газета

«Я проживаю в с. Роздолі Капітанівського району. Кіровоградська студія телебачення транслює друзів програму. Але дивитися її ми не можемо, оскільки насто якість зображення погана, відсутній звук. Прошу відповісти, чому це так?»

Ф. Денисенко.

Передавач другої програми Кіровоградської телестудії забезпечує якісні передачі тільки в межах міста Кіровограда.

Опановувати знаннями, вчитися комунізму!

Завтра в Кіровограді відбудуться збори комсомольського активу студентів вищих і учнів середніх спеціальних навчальних закладів. Збираються вони в той час, коли в центрі уваги молоді перебуває виступ Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва на Всесоюзному студентському зльоті. Про завдання студентів вузів і учнів середніх спеціальних навчальних закладів по виконанню рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України йтиме мова серед посланців студентського загону області.

ЩОРОКУ заводи нашої країни, колгоспи, будови, школи поповнюються тисячами молодих спеціалістів. Юнаки й дівчата, прикріпивши новенький значок, одержавши диплом, починають самостійне життя. Кожен, хто сьогодні вчиться, безперечно, знає, які високі вимоги до людини з вищою освітою. Темп нашого життя весь час прискорюється, цьому сприяє розвиток науки й техніки, соціальні перетворення. Не дивлячись, що СРСР — країна, де майже кожен вчиться, країна з найбільшою сіткою вищих і середніх спеціальних навчальних закладів, з кожним днем народне господарство вимагає все більшої кількості спеціалістів.

Радянський спеціаліст. Наскільки це широке і змістовне поняття, відоме кожному студенту. Промова Л. І. Брежнєва на студентському зльоті дала вичерпні відповіді на питання, яким буде завтра той, хто сьогодні опанує знаннями.

Вузи і середні спеціальні навчальні заклади області підготували чимало знайомих, глибоко ерудованих фахівців своєї справи. Не одне покоління випускників наших навчальних закладів прославили себе чудовими справами в праці на благо Вітчизни.

Нині наша країна виходить на нові рубежі комуністичного будівництва. Життя ставить значно вищі вимоги до підготовки сьогоднішніх спеціалістів. Вузи і середні спеціальні навчальні заклади області проводять значну і плідну роботу по виконанню рішень XXIV з'їзду

КПРС та XXIV з'їзду КП України по вихованню студентської молоді. Фахівець на виробництві зараз не уявляється без міцних і глибоких знань. Тож основне завдання студента — вчитися. Увійшло в традицію в соціалістичному змаганні студентських груп визначати найкращу групу по факультету та інституту. За підсумками на-

огляді-змагання з суспільно-корисної праці взяли участь два інститути і 17 спеціальних середніх навчальних закладів. Під час літніх канікул студентські загони допомагали підприємствам, радгоспам і колгоспам в будівництві народногосподарських об'єктів. 24 студентські будівельні загони протягом робочого періоду освоїли капіталовкладень на суму 1944 тисячі карбованців.

Важливого значення набуває діяльність, яку проводять студенти і учні технікумів, беручи участь в студентських наукових товариствах а.х. Наприклад, лише

в СНТ інституту сільськогосподарського машинобудування бере участь понад 600 студентів, які на науково-студентську конференцію підготували 134 доповіді. З них 15 рекомендовано на обласний і 14 на республіканські конкурси студентських робіт. Цифри гозорять самі за себе, але хочеться навести слова Л. І. Брежнєва на студентському зльоті: «...хоч як адміністративний орган чи установа дбати про успіхи вищої школи, такі успіхи не придуть, якщо самі ви, студенти, не внесете в цю справу свій вирішальний вклад».

Сьогодні брати все необхідне, щоб завтра екласти свій труд в успішне виконання дев'ятої п'ятирічки, примножити трудову славу нашого народу — з цією думкою приходять студенти Кіровоградщини в аудиторії, опановують новими знаннями. В цьому відповідальності студента перед партією, перед довірою радянського народу, перед комсомолом.

А. ВАСИЛЕНКО,
секретар обкому комсомолу

вчального року група «А» третього курсу філологічного факультету (групкомсорг Тетяна Волокова) зайняла перше місце серед студентських груп педагогічного інституту.

Це не лише успіх комсомольців групи, а й всього інституту, комсомольської, партійної організації, викладачів. Взагалі, процент успішності в інституті досить високий — 97 процентів. Із 1494 студентів, які здавали літню сесію, 132 здали екзамени на «відмінно», 500 — на «добре» й «відмінно». Студенти вузу беруть за приклад Ленінських стипендіатів Галину Сорочан та Людмилу Попкову, Пушкінського стипендіата Володимира Белінського та інших.

Студенти двох кіровоградських вузів завжди знаходяться в авангарді нового, вони живуть справжнім повнокровним життям. Багато допомагають студенти і в суспільно-корисній праці. Так, в республіканському

Щороку в країні здійснюється зльотність навчальних закладів. На підйомі партії і народу студенти вузів і технікумів відповідають успіхами в навчанні. В студентів Брєжнєвського університету радянських настрій. В просторах аудиторій, добре обладнаних кабінетах з всім необхідним для навчання і наукової роботи.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ РАПОРТ

Ленін. Партія. Комунізм. В цих словах героїка наших днів. Радянська молодь, вихована на славних традиціях свого народу, повна рішучості своїм навчанням і працею внести вагомий вклад у виконання грандіозних планів, які намітив історичний XXIV з'їзд КПРС. Юність завжди привертає до себе пильну увагу. Це природно, адже вона — майбутнє країни. Дев'ять мільйонів молодих людей, які вчаться сьогодні у вузах і технікумах, завтра стануть творцями науки, командирами виробництва.

Прагнучи по-ленінськи жити й працювати, комсомольці і молодь звертаються до першоджерел класиків марксизму-ленізму. Різноманітні форми вивчення теоретичної спадщини В. І. Леніна. Але одна з них найбільш виражає стремління молодих — це Ленінський залік. Під час нього перевіряєш себе, свої знання, свої можливості. Знайомство з творами Леніна — це прилучення до

високих ленінських ідей, до ленінської правди, яка ось уже півстоліття сяє над світом.

Учні кооперативного технікуму мають неабиякий досвід у проведенні Ленінського заліку. Для багатьох комсомольців він став справжнім святом. Комітет комсомолу разом з групкомсоргами розробив цікаві форми проведення заліку. Комсомольці групи ставляться до його проведення з усією відповідальністю і серйозністю. Це їхній рапорт, відповідь викладачам, комсомолу на їхнє піклування.

Готуючись до другого етапу Ленінського заліку, учні ще й ще раз переглядають свої соціалістичні зобов'язання, аналізують свій навчальний процес, свою громадянську активність. Адже залік, це перевірка переконання комсомольця, його готовності до життя.

К. ФУРСИКОВА,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського кооперативного технікуму.

ДО МЕТИ

Кожен студент думає про свою майбутню професію. Та найчастіше, мабуть, думаємо ми, студенти педагогічного. Думками ми завжди в школі, в класі, де через рік-два чекатимуть нас учні. Тоді ми, вчителі, мовби житимемо в двох вимірах. Життям своїм і турботами вихованців. Те, що ми передамо дітям, з тими знаннями вони підуть далі, в життя. Врешті, від наших знань, поглядів, світосприйняття залежить їх даліша дорога. Тож з хвилюванням і нетерпінням чекаємо ми навчальної практики в школах.

Для нас це випробування і себе, і своїх знань. І ще — ніби заключна репетиція перед відкриттям завіси, за якою ти станеш вчителем, де залишишся сам на сам з учнем. Звичайно, споконвіку хвилювання студенти, даючи свій перший урок. Було це до нас. Буде й після. Кожного з нас чекає свій шлях в житті, ніким ще не пройдений і не схожий ні на який інший. Яким він буде? Це ще не відомо. Але впевнена, що він обов'язково приведе до мети, якою для нас, сьогоднішніх студентів, є оволодіння всіма прийомами і таємницями педагогічної майстерності.

Для цього багато вже зроблено в стінах педагогічного інституту. Зусилля викладачів, скеровані на підвищення наукового рівня майбутніх викладачів, набуття студентами глибоких знань і умінь, дали свої хороші результати. Але ще більше залежить від самих студентів, від того, як вони працюють. Адже, щоб навчатися, треба самому знати набагато більше, щоб виховувати будівників комунізму, треба самому бути взірцем для учнів.

Л. ПОПКОВА,
Ленінський стипендіат, студентка Кіровоградського педінституту.

Після закінчення лекцій, студента педагогічного інституту Володимира Белінського завжди можна зустріти в бібліотеці.
На фото: Пушкінський стипендіат Володимир Белінський в бібліотеці.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ПРОМОВА Л. І. Брежнєва на студентському зльоті викликала широкий відгук. Піклування партії про наші побутові умови, про тих, хто навчається, зобов'язує нас вчитися ще з більшою відповідальністю.

Завдання, які поставлені у виступі Л. І. Брежнєва, — це бойова програма всього студентського життя. Оволодівати глибокими і міцними знаннями — ось найголовніша ланка діяльності всіх комсомольських груп. Безпосередньо в боротьбі за знання перевіряється діяльність комсомольської організації, а звідси — розуміння кожним завдань нашого суспільства.

Ми — п'ятикурсники. Незабаром закінчиться незабутній відрізок нашого життя — студентські роки. Почнуться трудові будні, будні інженера. Ще донедавна доводилося чути: «Диплом — це аванс. Почнете працювати, тоді й станете справжніми спеціалістами». Та нинішня динаміка науково-технічного прогресу вносить свої корективи. Немає часу, щоб непоспіхом роздівлятися, набиратися досвіду лише під

час роботи на виробництві. Інженером потрібно відчувати себе ще в стінах вузу. Для цього необхідно вчитися самостійно працювати і мислити, приймати активну участь в студентському науковому товаристві. Багато моїх товаришів, майбутніх випускників, захищатимуть цього року диплом за проектом по

не звання кращої групи в інституті.

Рішення XXIV з'їзду ми будемо виконувати не лише в інститутських аудиторіях, адже ми — випускники, нам випала велика честь — продовжувати виконання завдань дев'ятої п'ятирічки безпосередньо на підприємствах, в колгоспах і

ГОЛОВНИЙ ОBOB'ЯЗОК

цілком конкретній науковій проблемі, над якою вони зараз працюють на кафедрі інституту.

По всій країні проходить Ленінський залік «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя». Ми прагнемо якнайкраще підготуватися до нього, щоб здати його на «відмінно». Звичайно в нашому житті головне освіта, навчання. Останній етап на порозі до самостійності — екзаменаційна сесія: її необхідно здати якнайкраще, адже до цього зобов'язує нас почес-

радгоспах, де ми зможемо прикласти свої інженерні знання, аміни, які ми одержали за час навчання в інституті.

На виробництві ми будемо не лише інженерами, але й керівниками, вихователями робітників. Ми це добре розуміємо. Прийти на виробництво у всеозброєнні — для нас це найголовніший обов'язок.

М. ЧОРНОВІЛ,
комсорг групи Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

БОЙОВИЙ КАРБУЄМ КРОК

В НОВОУКРАЇНЦІ ВІДБУВСЯ РАЙОННИЙ ЗЛІТ УЧАСНИКІВ ПОХОДУ «ШЛЯХАМИ СЛАВИ БАТЬКІВ»

Вони йдуть в одній колоні. Всі твердо карбують крок. Хоч в одних час вибіли скроні, а в інших тільки пушок пробивається над верхньою губою. Хоч в одних лиш скромно виблискують комсомольські значки, а в інших на широких грудях вже вільного місця не знайдеш для нагород.

Вдихаються у ці обличчя і думаю, що кожний рік все більше віддаляє нас від залпу «Аврори», від буремних днів громадянської війни та від героїчного двобою з фашистською назагою і, що з кожним роком ми ніби ясніше бачимо велич подвигу діда та батьків наших. І цьому слугує не тільки час. У походах по місцях слави батьків ми, молоді, пізнаємо їх буремну юність, переживаємо їх революційний запал, самовідданість, мужність.

Коли на урочистих зборах, якими завершився зліт, перший секретар райкому комсомолу Анатолій Новицький здавав рапорт старшим товаришам-комуністам, він навіс такі цифри:

«Різномісцеві форми військової - патріотичної роботи в районі охопили 9852 молодих робітників, колгоспників, учнів».

Бойовими стежками батьків і діда пройшли 7640 юнаків та дівчат. Створено 36 кутків бойової слави.

Військово-патріотична гра «Зірниця» зібрала під свої прапори 3640 школярів».

Вегомі цифри. Та, однак, вони не можуть

повністю передати значимість проведеної роботи.

Ось йдуть в одній колоні люди різних поколінь. Немов помолоділи колишній учасник громадянської війни Максим Григорович Зотов, колишній ковпакець Олександр Єфграфович Лукашенко, колишній розвідник Іван Григорович Данилов... Неначе зменшилось зморщок на чолі у ветерана праці Веніаміна Григоровича Жаброва... А молоді поряд з ветеранами подорожували, дізнавшись докладніше про життя і боротьбу ветеранів, проте, як почесно і нелегко бути відповідальним за свою Вітчизну.

Йдуть разом різного віку однодумці. В шанобі змовкають біля пам'ятника комдиву О. Д. Соколову, біля обеліски Слави воїнів громадянської та Великої Вітчизняної воєн, вдячні кладуть квіти до підніжжя.

Виголошено промови, відгрімів салют. Та не квапляться люди розходитись. Правда, вже немає цільної колонії, а є багато окремих груп. І в кожній — чути діалоги між молодими і ветеранами. Діалогом можна назвати і урочисті збори, що завершили зліт.

В. Г. Жабров: «У комсомол я прийшов у 1922 році. Час насичений був подіями. Майже кожен комсомолец чимось був схожий на Павлу Корчагіна».

Анатолій Новицький, перший секретар райкому комсомолу: «Ми прагнемо бути гідними вашого подвигу. У вас вчимося любові до Вітчизни і ненависті до її ворогів».

І. Г. Денилов: «Ви не встигли до штурму Зимового палацу, але штурмуєте космос. Ви не брали Перекоп, але взяли ціліну».

Владислав Роженко, комсомолец: «У праці і навчанні наслідуйте ваш

приклад, дорогі ветерани».

Згадався виступ у газеті «Вашігтон Івнінг стар», де вона видавала бажане за дійсність:

«Половина радянського населення знаходиться у віці 20 з лишнім років — це занадто юний вік, щоб добре пам'ятати другу світову війну, уже не кажучи про більшовицький переворот 1917 року... Сумніви, що зараз відчуває радянська молодь, дуже глибокі...»

Подумалося, що якби кореспондент цієї газети потрапив на зліт хоч би в Новоукраїнку (в таких райцентрах у Союзі тисячі), то він скреготнув би зубами. Бо зустрівся б з глибоким розумінням молоддю величчю Жовтня, з глибокою любов'ю до справи Революції.

В. ЦВЯХ.

На фото: учасники зльоту разом з гостями — воїнами Кіровоградського гарнізону кронується вулицями міста.

Фото автора.

ПЕРЕМОЖЦІ КОНКУРСУ „МОЯ МІЛІЦІЯ“

Як пам'ятають наші читачі, 20 квітня цього року обласне управління внутрішніх справ Кіровоградського обласного комітету і обласне відділення Спілки журналістів оголосили конкурс на кращий твір про охоронців правопорядку під назвою «Моя міліція». Днями підведено підсумки.

Жюрі вирішило першій премії не присуджувати нікому.

Другу премію в розмірі 35 карбованців присуджено журналістові В. А. Цвяку та працівникові міліції Б. І. Кизілю (м. Кіровоград) за нарис «Лишилися молодими», надрукований в газеті «Молодий комунар».

Третю премію в розмірі 25 карбованців одержав учитель із с. Панчевого Новомиргородського району М. О. Стоян — за кореспонденцію «Випадок у лісі», надруковану в газеті «Кіровоградська правда».

Авторів матеріалів «Пліч-о-пліч» — Г. П. Соловйова, «В степу під Устинівкою» — В. І. Кобзаря, «Посидимок» А. А. Касуркіна, вірша «Дівоча пісня про дільничного» — Н. Н. Добріна відзначено заохочувальною премією. Заохочувальною премією відзначено також автора слів до «Пісні молодих пожежників» О. М. Смаржевського.

Серед матеріалів, надрукованих у районних і міських газет, теж не виявилось гідного першій премії. Другу премію в розмірі 20 карбованців присуджено Л. Ф. Папченку за кореспонденцію «Відмінник міліції», надруковану в газеті «Радянське село» (Новоукраїнський район), третю — в розмірі 15 карбованців — В. О. Лавецькому за кореспонденцію «З ширим серцем до людей», надруковану в петрівській районній газеті «Трудова слава».

За активну участь у проведенні конкурсу «Моя міліція» почесними грамотами Управління внутрішніх справ та обласного відділення Спілки журналістів нагороджено газети «Кіровоградська правда», «Молодий комунар», «Будівник комунізму» (Маловісківський район), «Трудова слава» (Петрівський район), «Радянське село» (Новоукраїнський район).

ВАМ ДОПОМОЖЕ МОРЕ

Село Велика Андрусівка на березі Кременчуцького моря... Поблизу цього в 1953 році вчені Інституту археології АН УРСР розкопали старовинне поселення бронзової доби II—III тисячоліття до нашої ери. Племена, які жили тут, займалися скотарством, полюванням, рибальством та землеробством. Мешкали вони в укопаних в землю будинках, зроблених з глини та глини.

А навесні цього року, блукаючи берегом водосховища, я теж зібрав чимало цікавих речей. І зараз з хвилюванням пригадую, як трапились мені нам'яна сонця, кераміка, оздоблена орнаментом, серп і сокира з бронзи, наконечники стріл та інші.

Море сховало багато слідів давнини. Але воно і допомагає допитливим, викликаючи з берегів чимало цікавих для археологів та краєзнавців речей.

А. БРАУНІН,
краєзнавець.

СПОРТ

РЕКОРД ПОНОВЛЕНО

Закінчився традиційний матч команд важкоатлетів міст Кіровоградщини. Поза конкуренцією були кировоградці, які здобули перше командне місце. Другими і третіми призерами відповідно стали команди Знаменки і Світловодська. Смуга невдач переслідує штангістів Олександрія, які опинилися на останньому, четвертому місці.

Успішно виступив на цих змаганнях студент факультету фізвиховання Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна Віктор Фролов, який встановив новий обласний рекорд у жімлі двома руками для атлетів середньої вагової категорії — 135 кілограмів. В. Фролов на 2,5 міліграма поліпшив рекорд кировоградця В. Малохатна.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

ЗЛІТ „БУРЕВІСНИКА“

Вперше за три роки виступів у міжвідомчій першості області з бонусом переможцями цих змагань стали спортсмени ДСТ «Буревісник». Незмінні лідери — авангардівці були другими, спортсмени «Трудових резервів» — треті.

Лише трьом авангардівцям Валерію Кийну, Олексію Тишину та Михайлу Катериничу вдалося стати найсильнішими в своїх вагових категоріях, в інших — успіху добились представники студентського товариства першорозрядники Олександр Леснинов, Віктор Денисенко, Олександр Гайдай та кандидати в майстри спорту Сергій Медведєв, Анатолій Панащенко та Михайло Литвинов.

Ю. СТОРЧАК.

ЧЕМПІОН — Ф. МАМОНТ

У Кіровограді закінчилися змагання з шахів на першості обласної ради ДСТ «Спартак» серед чоловіків.

Турнір проводиться за круговою системою. З перших же турів лідерство захопив кандидат у майстри спорту Федір Мамонт, який, набравши 9,5 очок з 11 можливих, і став чемпіоном товариства. На другому місці — М. Варивода. Слід відзначити успіх учня 10 класу школи № 34 Бориса Івченка, який зайняв третє місце.

Г. ДУБІВКА,
головний суддя змагань.

Ніна ВАЙПАН (зліва) та Катерина КОРЕНЧУК живуть у різних селах Новоархангельського району — Надланку та Коренуватому, — але часто зустрічаються, разом тренуються. Вони — члени збірної команди школярів Новоархангельського району.

Нещодавно в Кіровограді, на першості збірних команд районів (школярів), юнки успішно виступили у змаганнях з метання диска: Ніна виборола друге, а Катерина — третє місце.

Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД П'ЯТНИЦЯ, 3 ГРУДНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Телефільм «Хазяїн білого золотого». (К). 11.35 — Шкільний сирани. Українська література для учнів 10 класу. Ю. Яновський

«Вершини». (К). 16.50 — Народний телеуніверситет. «Гігієна життя». (К). 17.30 — Телеальманах «Подарок». (М). 18.00 — Телевізії. (К). 18.10 — Товариш пісня. (М). 19.00 — Міжнародна програма. (М). 19.40 — «День за днем». (Кіровоград). 20.10 — Телефільм «Репортаж з Ленінграда». (К). 21.00 — Програма «Час». 21.30 — «Святковий вечір в Останніно». (М). 22.45 — Кольорове телебачення. Документальний фільм «Це — спорт». (М). 23.15 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 16.55 — Новини. (М). 17.05 — Кольорове телебачення для дітей. «Виставка Буратино». (М). 17.30 — Наша афіша. (К). 17.35 — Для дітей. Телефільм «Все почалося з балалайки». (К). 18.30 — Фільм-концерт «Маленькі зірки». (К). 19.00 — Художній фільм «Ланцюгова реакція». (К). 20.30 — «На добраніч, діти!». (К). 20.45 — Г. Ібсен «Доктор Стокман». Телевізії. (К).

СУБОТА, 4 ГРУДНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.20 — Гімнастика для всіх. (М). 9.45 — Новини. (М). 10.00

Для дітей. «Лічилочка». (М). 10.30 — Кольорове телебачення. «Запрошення до танцю». (М). 11.00 — Передача «Здоров'я». (М). 11.30 — «Горизонт». (Ленінград). 12.30 — «Екран збирає друзів». «СРСР — ЧСРСР». (М). 13.35 — Письменницька книгарня «Сяйво». (К). 14.05 — «На сцені народного театру». (Харків). 15.00 — «Людина і закон». (М). 15.15 — Для юнацтва. «Шукачі». (М). 15.55 — «На меридіанах України». (К). 16.25 — «Співаючий Донбас». (Донецьк). 17.00 — «Проб-

леми удосконалення управління народним господарством». (М). 17.30 — Кольорове телебачення для дітей. Мультифільм «Бувальщина і небулиця». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Концерт державного Піанічного російського народного хору. (М). 19.00 — «Японія сьогодні». (М). 19.45 — Художній фільм. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Розповіді про театр». (М). 23.00 — «Вечірні мелодії». Естрадинний концерт. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 11.00 — Екран студента-заочника. Перший курс. Історія КПРС. Німецька мова. Вища математика. Хімія. 17.55 — Наша афіша. (К). 18.00 — Для дітей. Телефільм. «Каліф-Лелека». (К). 19.20 — М. Твен. «Пригоди Гекльберрі Фінна». Телеспектакль. (К). 20.30 — «На добраніч, діти!». (М). 20.45 — Фільм-концерт. «Чарівники зими». (К). 21.15 — Документальний фільм «Ян, що дорогий тобі твій дім». (К).

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград, 50, вул. Луначарського, 30. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.